

Thomas Stearns Eliot
(1888-1965)

Els Homes Buits
1925

MISTAH KURTZ ... MORT.

(Traducció d'Alfred Sargatal, estiu de 1999.)

Els Homes Buits

Una pela per al Vell

I

Som els homes buits
Els homes farcits
Que es recolzen l'un amb l'altre
L'olla plena de palla. Oh Déu!
Les nostres veus ermes, quan
Xiuxiuegem plegats
Són tranquil·les i sense sentit
Com el vent en l'herba seca
O menjar de rates sobre trossos de vidre
En el nostre celler sec

Motlle sense forma, ombra sense color,
Força paralitzada, sense moviment;

Aquells que han passat
Ulls fits davant seu, a l'altre Regne de la mort
Recordeu-nos —si encara recordeu— no com a perdudes
Ànimes violentes, sinó només
Com els homes buits
Els homes farcits.

II

Ulls que no goso trobar en els somnis
En el regne del son de la mort
No hi apareixen:
Allà, hi ha els ulls
Llum del sol damunt una columna feta trossos
Allà, un arbre balancejant-se
I veus
En el cant del vent
Són més llunyanes i solemnes
D'un estel que s'apaga.

Que jo no sigui a prop
En el regne del somni de la mort
Que fins i tot jo vesteixi
Ben estudiats abillaments
Mantells de talp, pells de corb, ases encreuats
En un camp
I em comporti com es comporta el vent
No més a prop...

No aquell encontre definitiu
En el regne crepuscular

III

Aquesta és la terra dels morts
Aquesta és la terra dels cactus
Que les imatges de pedra
Són erigides, que reben

La súplica de la mà d'un mort
Sota el titil·leig d'un estel que s'apaga.

I és així
A l'altre regne de la mort?
Vetllant sols
En l'hora en què
Tremolem de tendresa
Llavis que voldrien besar
Formulen pregàries a una pedra esmicolada.

IV

Els ulls no són aquí
No hi ha ulls aquí
En aquesta vall d'estels agonitzants
En aquesta vall buida
En aquesta gorja (freu) dels nostres regnes perduts.

En aquest últim lloc de trobada
Caminem plegats a les palpentes
i evitem de parlar
Concentrats en la riba d'aquest riu inflat

Invisible, fora que
Els ulls reapareguin
Com l'estrella perpètua
Rosa multifòlia
Del regne crepuscular de la mort
L'esperança només
Dels homes buits

V

Vet aquí que girem al voltant del nopal
Figuerassa figuerassa
Vet aquí que girem al voltant del nopal
A les vuit en punt del matí.

Entre la idea
I la realitat
Entre el moviment
I l'acció
Cau l'Ombra
Perquè Teu és el Regne

Entre l'emoció
I la resposta
Cau l'Ombra
La vida és molt llarga

Entre el desig
I l'espasme
Entre la potència
I l'existència
Entre l'essència
I el descens
Cau l'Ombra
Perquè Teu és el Regne

Perquè teva és
La vida és
Perquè Teu és el

I així acaba el món
I així acaba el món
I així acaba el món
No amb un cop sec sinó amb un gemec.